

॥ श्री गणेशाय नमः ॥

श्री बुलेश्वर प्रासादीक

❖ श्री शंकर स्तवनावली ❖

अथवा

➤ ॥ शीवजनां भजनो. ॥ ➤

लीवानी निवासी शेठ भी^१वेश्वरदास मुण्णराम
तथा स्व. डा. भगवानदास माधवदासनी
आर्थिक सहायथी.

(लेખक तथा प्रसिद्ध करतार)

शामज भयाराम जणु नीवासी.

मुण्णज जेडा मारंड, द्वारकासि लीलाधरनी दुकाने

दृष्टान्तगली—मुंमछ.

बुलेश्वरना भक्तो आगल भगशे.

अने १९२५

संवत् १९८२

डी मत् ४ आना.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૭૨૪ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૦૩૨ રાજ્યનાયક

વિષય ૫૨૩:૪૩૭

શ્રી ગણેશાય નમઃ

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ

◀ શ્રી શંકર સ્તવનાવલી ▶

૧ કવાલી

ગવનનંદ દેવ તું દાતા, અમે તો અરજ કરીએ,
સુણો મંગલકારી સદા, અમે આ ધ્યાન તો ધરીએ.
દયોવાન છે તમે ભારી, હા અમ ઉપરે કરને,
સદા શરણમાં તારી, દયાળુ દુઃખ દુર કરને,
કહે સામજી તુંને વાલો, અરજ આ સ્વીકારીને,
શ્રી શંકર સુતરો આરા, કે મરજ ધ્યાન ધારીને.

૨ પુનમ ચાંદની.

આવો પુનમ કરીએ પ્રેમે ભોજાનાથનું રે
એ છે તોધારતો પ્રાણ આધાર
હરણી નીરણી તે આનંદ સુખ પામવા... આવો પુનમ.

સાખી.

પુખ્ત લાવો પ્રેમથી, કરીએ શુભ શણગાર,
તુરા મુગટને ખેરખા, બીજા બનેક હાર.
એવી વેણીઓ સુંથીએ ભલી ભાતની રે
પેરી હરણે રૂઝાં અંગે જગતમાત..... આવો પુનમ.

સાખી.

હારપાલ શુભ દેવતા, નમીએ વારમવાર,
પછે શંભુ સુતની, પુજનની તર્કયાર,
ભાંગ દુધ દહીં સાકર મધ ઘી ઘણું રે.
સુદ્ધ જળથી કરાવીએ સ્નાન.....આવો પુજન.

સાખી.

દેશર ચંદન શોભતું, દુર્વા તેની સાથ,
સીંદુર લલાટે શોભતો જોડીએ બે હાથ,
એવી આરતી ઉતારીએ મન હુલાસમારે,
નમંવેદ ધરીને નમીએ વારમવાર.....આવો પુજન.

સાખી.

ત્યાંથી સર્વે ચાલીઆ, આવ્યા શીતળા માત
ને પ્રમાણે ત્યાં કરીયું પછે નંદીશ્વર તાત
એની આરતી ઉતારીને મંદિરમાં ગયાં રે,
ખીલી પુષ્પ તણો ભર્યો ચાંદીનો ચળ...આવો પુજન.

સાખી.

અખીલ ગુલાલ ઊગેઆ, આનંદનો નહિ પાર.
સર્વે શીવભક્તજનો, કરે જય જયકાર.
નાચે કુરે ફરે હરે, સર્વે પ્રેમમાં રે,
તેના સુખનો શું ઠરું હું વીસ્તાર.....આવો પુજન.

સાખી.

ત્યાંથી સર્વ આલીઆ, અલ્યા પીપળા પાસ
બજારંગ બળીની આરતી, બોલે તેના દાસ
એવા પ્રામણ્યસૂર્ય દેવતું પુજન કરીરે,
જેથી ભવકેરાં આ પ્રાશ્રીત પરસે થાય...આવે પુજન.

સાખી.

નમીએ ભોળાનાથનાથને, આપીસ આપે એક
કહે સામંત વીદાય થયા કરીને શુભ દેહ
શંભુ સરણાગતની સંભાળ વાસા રાખજો રે
તથી અમારે કંઈ જશે તમારી સાજ...આવે પુજન.

૩ દીધાં છોડી પીતા માતા

રતુનિ કરીએ પ્રભુ તારી, દયાકર દેવ ત્રીપુરારી
તમીને પાવતાં પડીએ સદાએ ધ્યાન તો ધરીએ,
અમ વિષન દો હારી દયા કર દેવ ત્રીપુરારી,
અમારા પાપને કાપો, સદાએ શાંતિ ઉર સ્થાપો.
સદા શરણુમાં તારી, દયા કર દેવ ત્રીપુરારી,
કહે સામંત પ્રીતે પ્યારા, દયા હૃદયમાં ધરનારા,
મનોહર મુખ પરવારી, દયા કર દેવ ત્રીપુરારી.

૪ તોરી છલખલ હગ.

સંસાર લાગે છે સારો, નથી ઊગર્યાનો આરો,
તમે મનથી વીચારો હો ભાઇ ભાઇ ભાઇ.
થઇ દેહ સુધી સ્નાન આવ્યું મોટાઇનું માન,
તેમાં થયાં યુક્તતાન દીન જાઇ જાઇ જાઇ...સંસાર
આવી સંસારમાં જીવી છું ક્યું તમે, માથે કાળ
ચઢાદીક આવી ભમે,
દીલથી જીવો વીચારી વાત હૈયામાં ધારી;
શંભુ કેમ વીસારી દીલ જાય જાય જાય...સંસાર

સાખી,

કાયા માયા જોખનતાં સહુ ખાખ થઇ જાય
શંભુ સાથે પ્રીતડી અંત વેળાની યાય.
જેવો કાચો છે રંગ તેવો લાગ્યો છે સંગ,
જોઇ દુનિયા ઉમંગ દીન જાઇ જાઇ જાઇ...સંસાર
આશાપુરી તે કાઇ દીન નહિ થશે જેમ વાયુ
વાદળામાં ઘેરાઇ જશે.

અંતે આવશે દાવ, ત્યારે પુરણ પસ્તાવ
જમહાથ ફેરે જાય, ત્યારે મુજાઈ જશે.....સંસાર

સાખી

કહે સામજી સંસાર છે, દુષ્કાલક બહું એજ;
ઝાંઝવાના નીર છે, ખોટો છે આ જોલ
૬૯ રાખો વીશ્વાસ શંભુ સદા છે પંસ
આપે ચરણોમાં વાસ ભેળો થાઇ થાઇ થાઇ.....સંસાર

૫ બલીહારી રસીઆ

જય કલ્યાણુધારી ત્રીપુરારી બોલેનાથ હો મમ પ્યારા,

સુખધારી વાલા તમેને જીયેજી

સીર ગંભાજલવાળા સંધરી દીધુ છે.

રાખ્યું ધરીતે જટામાં બોલેનાથ—

હો મમ પ્યારા

ત્રીજીં તે લોચનવાલા અગ્નીથી જરીયું છે.

પ્રલય સમયે તે ઉગ્રાડી—

બોલેનાથ૦

નાગણુના કુંડલ વાલા કાને આપે ધરીયા છે,

ફંદમાળા કંઠે ધારી—

બોલેનાથ૦

ઝમરેને ડાક વાલા ત્રીશુભ પીનાક ધારી

ગાંધાંખર સોહે શુભધારી—

બોલેનાથ૦

દરશનનો પ્યાસીવાલા શુભ વર માગે છે.

શામજીને આશા એક તારી—

બોલેનાથ૦

૬ તુમ હે નંદજીકે લાલા

મુજે કીરપા કરો મેરે નાથ શીવ ઝમરે બળને વાલે

ઝમરે બળને વાલે કાશિકે રેને વાલે—

મુજે૦

સદા સરણમે તેરી અર્ધ આશા નહિ કાઈ કરી

દુજે દેવ હરદમ કરી કાશિકે રેને વાલે—

મુજે૦

સંસાર સખ હય જુહા ક્યું માનત હે હય ખે સચ્ચ

આતસક રંગ હે ક્યા કાશિકે રેને વાલે—

મુજે૦

મે જીડતા તુમ તારો આપ આપકે ઉમારો

કહે શામજી રહે વીઆરો કાશિકે રેને વાલે—

મુજે૦

૭ દીંડી

છલા હિસાર હય શહર ભાવાની ધામ,
 વહાં જસે ખીસ્વેસર લાલમુખ રામ;
 વાકું શીવ ભકિત પર બહોત ધ્યાન-છૃં
 ભુલેશ્વર મંદાદેવ મુંબઈમે ખીરાજે.
 સોના છત્ર રૂપા પાલખી વહાં જાજે,
 જનંડ પખાજ નોખત નગારાં વ-જેછૃં
 સેવા કરત સખ બંધુ દીલ હુલાશે,
 વામે ખીસ્વેસરલાલ આનંદ પ્રકાશે,
 મંદિર ઘોર ગાજન સખ અવાશે-છૃં
 રૂપા છત્ર હમર છડી સોનેડી ભારી,
 રૂપા દાર મંદીર ચોગઠ ધુવરા ખારી,
 શોભા જોય કે સામજી જનમે બલીદારી-છૃં

૮ દીંડી

કહું કૃષ્ણ સુણો વાત એક મારી કુખી ગાય માત છે જીવો વીચારી
 એડા શું રહ્યા છો ધ્યાન આપ મારી કહું કૃષ્ણ સુણો વાતએ:
 નથી ગાય બ્રાહ્મણ તણું કંઈ માન જ્યાં ; જન્ય ત્યાં થાય છે હેરાન
 તેમ! ગાય ઘણી રાંક છે ખીચારી કહું કૃષ્ણ.
 ગૌ તણી રક્ષા આપ ભુલ્યા કેમ ચારી હતી પ્યાર ધરી રૂંડા પ્રેમ
 નવ લાખનો વીસ્તાર છે મોરારી કહું કૃષ્ણ.
 દયા કરી વાત તાતજી વીચારો જદ સુખ થાય તેમ રૂંદે ધારો
 આ સામંજની વીનતી સ્વીકારી કહું કૃષ્ણ ધારો.

૬ શ્રી જમનાજીને તીર મધુરી

શ્રી મહાદેવ કહે છે વાત ઉમીયાજી સુણોને—

શંકર

મારે જીવું છે. તપ કરવાય ઉમીઆજી સુણોને—

પાર્વતી

પાર્વતી

સાખી

તપ કરવા જવાય નહિ વળી કહું છું સાચી વાત

એકલવાસો દોહીલો તમે માનેને જગના તાંત—

મહાદેવજી

શંકર

સાખી

રજજગ ઉમીયા ન કરો વળી નિશ્ચે જીવું વન

છ માસે અમે આવશું દીન ગુમરશે ભોવન—

ઉમીયાજી

પાર્વતી—

સાખી

વાક્ષા કરે વીનતી હજી રાખો મુને સાથ

છેતરાઈ જશે નાથજી તમને જોડી કહું છું. હાથ—

મહાદેવજી

શંકર—

સાખી

છેતરાશું નહિ કામતી તમે રાખો મનમાં આશ,

તપ કરીને અમે આવશું વીત્યા પછે છ માસ—

ઉમીયાજી

પાર્વતી—

સાખી

નાથ હજી ન આવીયા મારે વનમાં જીવું આજ

અપાર માયા તો રચી બીલી રૂપ ધરું તે કાજ—

મહાદેવજી

શંકર—

સાખી

ક્યાંથી આવ્યા મૃગલોચની વળી ક્યાં તમારો વાસ

આવા વનમાં છે એકલાં તમે રહો અમારી પાસ—

ઉમીયાજી

પાવતી—

સાખી

વાસ અમારો વેગજો અમે છઠએ બીલની ગત
ગણી ગણે કાષ્ટ જગતમાં શંભુ કરશે તમારી વાત — મહાદેવજી

શંકર—

સાખી

વાત થકી ડરતાં નથી તમે રહો અમારી પાસ
ખાઓ પીઓને મજા કરો હું પુરું તમ મનડાની આસ—ઉમીયાજી

પાર્વતી—

સાખી

હસીને બીલડી બોલીયાં આ શી તમારી ટેવ.
મંગા જટામાં રાખીઆં એવા પાર્વતી સંગ મહાદેવ—મહાદેવજી

શંકર—

સાખી

પાર્વતી પીઅર પાડવું કહીને જાણ્યો હાથ
પાલવ પકડ્યો પ્રેમથી તમે ચાકો અમારી સાથ— ઉમીયાજી

પાર્વતી—

સાખી

અલગ રહો અલખેલડા વળી નાચો પ્રાણ આધાર
તમે નાચો અમે જોઈએ તો આવીએ તમારી સાથ— મહાદેવજી

શંકર—

સાખી

ફરર ફરે પુકડી વળી ડમરૂ લાઇને હાથ
રૂપ રૂઝું બીલડી તણું ત્યારે લાન્યા છે શામજીના નાથ—

મહાદેવજી મુણોને

૧૦ આંખ વીના અંધારૂ.

વાણુ પ્રભુજી ઉગારોરે ભવ દરીએથી વાણુ પ્રભુજી ઉગારો
ભવઅરણ્યમાં અથડાતું ગમે તેમ ગોથા ખાતું,
નથી નાથ બીજો આરો આરોરે— ભવદરીએ
મોહ કેરા મોગ વાગે લોભના ઝપાટ લાગે,
તેમાં તાત આવીને તારો તારોરે— ભવદરીએ
દહે સામજી દાસ તારો કૃપા કરીને ઉગારો,
ખુડતાંની ખાંવડીવારો વાગે વારોરે— ભવદરીએ

૧૧ રાગ ઉપરનો

શીવ ભજન હવે કરશુંરે સતજનો શીવ ભજન,
જોયો જોયો સંસાર સારો નથી નથી બીજો આરો,
અવીનાસીને જઈ વરશું વરશુંરે— સંતજનો શીવ
આ છે માયામમતા ખોટી તેને કરી આપણે મોટી,
આમાં નથી સાફ કે નરશું નરશુંરે— સંતજનો શીવ
છોડી રૂપ રંગ મેલી કાયા જોખનતા થેલી,
જમડાને જોઈ ડરશું ડરશુંરે— સંતજનો શીવ
દહે સામજી દાસ તારો કૃપા કરીને ઉગારો,
તો વણુ બીજો આંહી કરશું કરશુંરે— સંતજનો શીવ

૧૨ કેલ્યાણી.

ક્ષે ઉમાપતી તુજ ગહન છે ગતી પાર ન પામે દેવ દોષ અલપ
અમ મતી

મસ્તકપર શ્રીગંગા શોભે તેજ તણો નહિ પાર
 ગટા જુટમાં ચંદ્રદીસે છે ગલે નાગનો હાર— હે ઉમા.
 તણુ લોચનનો કાને કુંડળ જગમગ જોત પ્રકાશ,
 ઝાંઝમરેને ત્રીસુલ શોભે ભક્ત રાખો છો પાસ— હે ઉમા.
 નીરાકાર સાકાર રૂપહો તત્ત્વ પામેલા બેદ
 સુરનર સુનીવર ધ્યાન ધરે કહી નેતીનેતી આ વેદ—હે ઉમા.
 વાધાંજર પીતાંજર પેરી દેવાળે દરશન
 કહે શામળ નીરધનીઆનો નાથ તમે છો ધન— હે ઉમા.

૧૩ મુને ઘડી નથી વીસરતા રામ.

મુને ઘડી નથી વીસરતા નાથ શંભુવર અંતરજામી,
 કહું છું પ્રીતે જોડીને હાથ શંભુવર અંતરજામી,
 વાલાજી મારા ચરણે આવ્યો તેને તારો
 દીન જાણીને ઉગારો નાથ શંભુવર અંતરજામી
 વાલાજી મારા શ્રીને કહું તેવું કરજો
 દાસોનાં કુખડાં હરજો નાથ શંભુ અંતરજામી.
 વાલાજી મારા મુખે બાખ્યું કામ તેવું
 સામજીને ઉગારી લેવું નાથ શંભુવર અંતરજામી.

૧૪ ખ્યાલ.

ધન્ય ઉમાપતી નાથ અમારા ચરણ કમલના દાસ અમે
 ચરણે આવેલાને તારો કલ્યાણ કરવા બેઠા તમે
 શીવપુરાણમાં વચન આપતું સત્ય કરીને બોલ્યા તમે

અન્ય આશા મુકાને આવ્યો દાસ યદને નાય અમે
 પાપીપુરો જુઠાઓલો કુઠાં કામનો ઠરનારો,
 ચાય તેવો શીવ છું તમારો માફ કરીને ઉગારો,
 અંતરઆશા આપની ભારી રાખી રહ્યો છે ત્રીપુરારી,
 અધમ આધારજી પતીપાવત આપ મુખપર બલીહારી,
 સામાજીનું છે વચન છેલ્લું માની લેજો તમે દેવ મારા,
 જમકેરા બહુ જોર ઝપાટા તેમાંથી આપ તારનારા

૧૫ શંકર વસે દેલાસમાં.

નમું મહાદેવ હર તમને દોઢ
 આવી છે પ્રીત તમારીરે રાખો શરણની પાસ (૨)
 અન્ય ભરોસો નહિ દોઢનો સુને તમારી છે આશ— નમું
 બ્રહ્માઆદી દેવા વીશ્નુરે ધરે તમારું પ્યાન (૨)
 પુણે વધાવે નરનારીઓ ખેસી દેવના વીમાન— નમું
 આરતી ઉતારે મનભવથીરે થા થા થૈ થૈ બોલાવ (૨)
 ડાકને ડમરૂં વાજતાં ગુણ આપના ગવાય— નમું
 દરશન કરી આનંદ ભરીરે તીઆં શેભાનો નહિ પાર (૨)
 પાપ જાએ છે શરીરના ધન્ય ધન્ય અવતાર— નમું
 ત્રીનેત્રવાલા બહુ શેભતાંરે જીવે પાર્વતીના નાય
 દાસ તમારોછે સામજી પાવપડી જોડે હાથ— નમું

૧૬ બનજારા.

શંભુ અરજ સુણોને મારી નમું નમું શંભુ ત્રીપુરારી.

દેવતાઓનું કારણ કીધું તેનું વીજ હળાહળ પીધું,
 ડાણુ પીત ઝેર વીકારી. નમું નમું
 ફરી મારકુંડે તપ કીધું આયુષ્ય પોતાનું ખાર દીધું,
 એવા બોલા શંભુ વીખધારી. નમું નમું
 ગંગાજીને અભીમાન આવ્યું ડાણુ ધારા ઝીલે મન ભાવ્યું,
 રાખ્યાં જટામાં લઇ ધારી. નમું નમું
 આદી બ્રહ્મા વીશ્વુદીકદેવા, નીત્ય કરે તમારી સેવા,
 માગે શીવભક્તી તમારી. નમું નમું
 જોવો તેવો છું દાસ તમારો કપા કરીને મને ઉગારો,
 શામજી જુએ છે બલીહારી. નમું નમું શંભુ ત્રીપુરારી.

૧૭ આવોજી જાવ કીસ.

આવોજી આવો બોલાનાથને બજવાને બાઇ
 જેથી તે મહાસુખ થાઇ દુખ સીધું તરાઇ
 સેજે આ ભવસાગરથી તરાઇ જાઇ આવોજી.
 અમે સેવક તમારાં પ્રાણુથી અધીક પ્યારા
 દરશન આપો દીનાનાથ દુઃખ જાઇ ધોવાઈ આવોજી.
 દવારે હર આવ્યા તારે તમ વીના કોણુ ઉગારે
 કહે શામજી નામથી પાપ સૌ ધોવાઈ જાય આવોજી.

૧૮ ગરબે રમવાનેગોરી નીસર્યાંરે લોલ.

પુજન કરવાને સૌ સંચર્યાંરે લોલ સૌ સંચર્યાં
 સંજે લીધી નાર ગ્રહી સાથ શેભે હાથમારે લોલ

વાગે મદંગ બેરી વાળે ડમરે લોલ
 ઉમીઆશ કર વસે દેલાસમારે લોલ (૨)
 આવે દેવ પાસ ચર્ધ દાસ પુજન કરેરે લોલ— વાગે
 અલ્લોચ્છી પ્રદ્યાજ આવીઆરે લોલ અલ્લા (૨)
 બેલાણી ભુલ્યા ભાન બેઈ તાન ગુલીનાદનારે લોલ— વાગે
 વૈકુંઠી વીષ્ણુ આવીઆરે લોલ વીસ્નુ (૨)
 લક્ષ્મીજી પડે પાય દોળે વાય શોભા બેઘનેરે લોલ— વાગે
 દેવતા બેસી જુવે વીમાનમારે લોલ જુવે (૨)
 કરે જયજયકાર વારંવાર પુણે વધાવતારે લોલ— વાગે
 દાસાનુદાસ આવ્યો બારણેરે લોલ આવ્યો (૨)
 રાખો મુને પાસ કરી દાસવાસ આપજેરે લોલ— વાગે
 શામજીને આશા તમ તણીરે લોલ આશા (૨)
 હા તમે દીનાનાથ બેકું હાથ દયા રાખજેરે લોલ— વાગે

૧૬ શ્રીકૃષ્ણ મોરારી.

શ્રીશંભુ ત્રીપુરારી લેજે ઉગારી આ ભવથી તારી
 દીનાનાથ દયાળ
 કરગરી વરવરી કહું છું દરવરી અરજી સુણોને આપ
 વીખધારી સુખધારી મનોહર મુખવારી ગરીબના માઆપ
 યંત્રથી તંત્રથી જપોના યંત્રથી વશ નથી મહારાજ
 મુક્તીથી ભુક્તીથી પ્રેમોની ભુક્તીથી કરો હા ભક્તનાં કાજ શ્રી
 તરણુછે સરણુછે શામજી તમારે મુખી બીજી આશ
 બલીહારી જાઉં વારી અમારાં દુઃખ દાળી રાખો અમોને પાસ શ્રી

૨૦ શા માટે દામ કરે.

શામાટે શાય ધરે કર્મમાં થવાનું છે તેમ થશે
વીધીના ભાવી ભેખ હશે

સાખી.

મન જાએ છે ધનમાં મન જાએ રાજદાર
મન જાએ લંકામાં મન જાએ શાહુકાર
મનમાં મનમાં તુરંગ ઉડાવે માન અતી જોસભોર ચઢાવે
ચંડખંડે પશુ આખરે થવાનું છે તેમ થશે— વીધીના.

સાખી.

મન ધડીમાં રાય છે મન ધડી સરદાર
મન ધડી પડીત છે મન કરે છે વીચાર
મન માયા દેખી લલચાવે મન ધડી તીસાસાખાએ
કહે શામજી આખરે થવાનું છે તેમ થશે— વીધીના.

૨૨ ક્ષત્રી કલંક.

ધરો હીમત થાઓ હુંશીઆર જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
કરો ભજન તો થાએ ખેડો પાર જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
ટાળી આગસને કરો ચક્રચુર જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
જવું આપણે છે દેવની હજુર જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
આવા વેપારથી નહિ થાય હાણુ જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
ધરી ધીર કાયાનું કરો કલ્યાણુ જગતમાંથી જાવાનું છેરે,

કહે શામજી નથી જુરં કામ જગતમાંથી જાવાનું છેરે,
હીમત બાંધી રહો આડે જામ જગતમાંથી જાવાનું છેરે,

૨૩ ગઝલ.

અહો ગાય માત છે દેવી દુનીઆમાં દુઃખી કેવી.
વીચારો દીલમાં ચારો અજબની વાત છે કેવી.
ઉઠાને ભારતી ભાઈઓ કરોને ગાયની રક્ષા,
મુગી વાચાલ છે માતા દીયોને વાતને લક્ષા,
પીઓ છો દુધ માતાનું ખાવો છો અન્ન ખેતરનું,
ધણી ઉપકાર તે કરતી બુલોકાં ભેદ અંદરનું.
બળદ એ સુત છે તેના ઘણાં કષ્ટ ખમી લે છે,
છતાં દુઃખી થતાં પોતે ખાવાનું અન્ન તે દે છે.
કહે શામજી તમે મારા સુણો વીવેકી જન ખ્યારા,
ગાયોનાં દુઃખ દુરનારા જસોના બાંધજો ભારા.

૨૪ એકાદા બાણે તેને અમે બાણીએરે.

મારી હુંડી ઉમાપતીને હાથ છેરે, મારે માથે કંલાસ
જીને. નાથ છેરે—દેક.

વાલા શરણે આવેલાને તારશારે
મારી બુડતાની બાંધડીને વારબેરે—મારી.
વાલા કરગરી કહું છું શરણેરે
તમે મટાડો જન્મને મરણનેરે—મારી.

વાલા દીન બણીને દયા કરે
 મારાં પાપ કબ્જ સધળાં હારે—મારી
 વાલા તમ વીના મારું કોઈ નથી
 દયા કરીને મારી ટાળો મૂઠ મતીરે—મારી
 વાલા શામળને આશા તમ તણીરે
 મારે માથે ખીરાળ મુગટમણીરે—મારી
 મારી નાડ તમારે શીવ હાથ છેરે

૨૫ રાગ ઉપરનો.

વેદરાગ રૂપે રહેલા સાથ છેરે—મારી
 વાલા અન્ય લેણેસો નહિ માણરે
 હુંતો શરણમાં ઉમાપતી તાણરે—મારી
 વાલા સંસારી રોગ મટાડજેરે
 પાપ રૂપે અગ્નીને ધટાડજેરે—મારી
 વાલા જમના ઝપેટાથી બચાવજે
 અગ્નિની નાડીપર દયા લાવજેરે—મારી
 વાલા રાંકાર શો યુસ્સો ધરેરે
 મારાં જન્મ મરણનાં દુઃખ હરેરે—મારી
 વાલા દાસાનું દાસ આવ્યો ખારણે
 જય શામળ વારી વારી વારણેરે—મારી

૨૬ કોઈ મને કૃષ્ણ દેખાડેરે—એ રાગ.

કોઈ મને શીવજી દેખાડેરે મધુવનમાં,

દોષ મને મદાદેવજી દેખાડોરે અચોર વનમાં.
 બીલીરૂપે પાર્વતી ગયાં, તપ જઈ છોડાવું પક્ષમાં—અ.
 રમજીમ કરનાં ઉમીઆજી આવ્યાં, મદાદેવે વિચાર્યું
 મનમાંરે—અ.
 મુખ થકી વાલો એમ બોલ્યા, રૂપ જોયું નહિ આ
 જગમાંરે—અ.
 થાંકેલી રાણી ક્યાંથી આવ્યાં, આવી એસેા મારી
 સંગમાંરે—અ.
 બીલી કહે વરદાયક મુણેા, શું વીચાર્યું આપે
 મનમાંરે—અ.
 અમે ભોજ શીવ તમે છે બોળા, અમે રહેનારા આ
 વનમાંરે—અ.
 તારી મારી બીલી જોડી જતી છે આપ રહેા
 આનંદમાંરે—અ.
 શામજી કહે એની જુગલ જોડી, આપ રહેા મારા
 તનમાંરે—અ.

૨૭ મુસે ખેલો કનૈયાજી હોલીરે—એ રાગ.

મુસે ખેલો શંભુજી હોલીરે—દોહ,
 દેખો રૂપ અપનેકા લગ્ન આઈ ગઈ
 લગ્ન આઈ ગઈ મેં લગ્નઈ ગઈ—મુસે.
 અખીજ ગુનાજી ઉડત ઝોર ઝોર રંજે,
 ઝોર ઝોર રંજે માત ઉમીઆ સંગે—મુસે.

કેશર કરતુરી અંગ સંગ બહુત બેંક;
 સંગ બહુત બેંક સારી સુગંધી લકે —મુસે
 સુવા અતર ઉડત તોરે ગૌરે અંગે.
 તોરે ગૌરે અંગે માત ઉમીયા સંગે—મુસે
 કહે શામળ શંભુવર તોરી સંગે સંગે,
 તોરે સંગે સંગે બીજાંબોને રંગે—મુસે

૨૮ કુંજન વન બનમેં શામ બુલે હીંડોળા.

અધોરત વન બનમે શીવ ઉમા ડોલાવે,
 બીલન રૂપ બનમેં શીવ ઉમા ડોલાવે;
 રૂપ ચમકત તેજ તેજ ખીંખાર ધર્યો હે,
 દેવ દાનવકા માન જગમેંહી હર્યો હે
 મોહનીરૂપ લીને શીવજી કે સંગમે— શીવ ઉમા
 ચમક ચનનન પાએ ધમકાર રહ્યો હે,
 ચક્ત ધમ ધમ ધુધરીકા જશ્વકાર ગ્રહ્યો હે,
 ફરર ફરત મોહે આછ અંગનમે— શીવ ઉમા
 ગલે હાર હીરા રતન કેરા શોભી રહ્યા હે,
 આડ લશટે તેજથી શીવ મેહી ગયા હે
 તખક તખકત હે હીરા નકુનમે— શીવ ઉમા
 ગાવે ગીત ધરી રીત ગંધર્વ સખ આયકે
 કહે શામળ જાઉં વારી વારી શોભા જોય કે
 તગ તગકત હે દીલી કપાલનમેં— શીવ ઉમા

૨૯ નંદકે લાલા હો મતવાલા.

કમઝુમ કરતી હો મદ જરતી રૂપ તુમેરો અપારહી હે,
 નેન નચાવત પ્રેમ યતાવત રૂપ તુમેરો અપારહી હે— રમ.
 સુરનર મુનીવર પ્યાન બરે કોઈ કોઈ કહે માન દેવી હે,
 હાર ગલે શણુગાર શોભાવી લલાટ ચમકત ડીઝરી હે—રમ.
 શેષ શંકર યુન ગાવન તોરા બ્રહ્મા પારન પાવતહે,
 વીરુ આદી સુર સેવા કરત હે શામજી બલીકારી જાવતહે—રમ.

૩૦ દાવ લાગ્યોરે.

જીવ જાગોરે મુસારીર હવે કેમ કરવું,
 કેમ કરવું સતો બધું રૂવું—જીવ
 કાયા માયા તારી કામ ન આવે ભાઈ,
 ફોગટ ફસાઈ આમાં મુંઝવે મરવું—આમાં—જીવ.
 સ્વપ્નારૂપી ભવ સાગર ભર્યો ભાઈ,
 ચેતી ચેતીને ભવાટવી તરવું—ભવા—જીવ,
 કાલ કરાર હાથે ફળને આવ્યો છે ભાઈ,
 દાનત ખોટી કરી તારે કેમ કરવું—તારે—જીવ.
 શામજીની અરજી વાલા લેજો સ્વીકારી ભાઈ,
 અખંડ શંભુવરને મારે વરવું—મારે—જીવ.

૩૧ રાગ ઉપરનો.

જીવ જાગવા જાગે પણ જાગવા ન દે,
 જાગવા ન દે મન હરી હરી લે—જીવ.

માયા મોહની મારે અંગે લાગી છે ભાઈ,
 ભકતીમાં જીવ મારો જીવા ન દીએ-મારો-જીવ.
 કામ ક્રોધ મારી પહવાડે લાગ્યા ભાઈ,
 પલવાર એક ઘડી અસગા ન રે-ઘડી-જીવ.
 કુટુંબ કબીલા કોઈ કામ ન આવે ભાઈ,
 જનલમાં નાંખવા સારૂ શીખામણ દે-સારૂ-જીવ.
 શામજીની અરજ વાલા લેને સ્વીકારી ભાઈ,
 સંત સમાગમ મુને દુર્લભ છે-મુને--જીવ.

૩૨ મથ મીકુરે મેં ચાખ્યું.

વ્યાધાખરે પેરી પધારો વાલા,
 સમજી છે દીનદયાલા,
 શામ અરજ આ સ્વીકારીરે,
 મરજી તમારી ધારીરે;
 જીવનજીરે કાશીના રેવાવાલા--સમજી.
 મહાદેવ દયાનીધી મારારે,
 યાત્રાદીક કરીશ તારારે;
 રાખીશ હરરે પ્રણુ થકી હરી પ્યારા,
 મહા મુઠ મતી હરનારા.
 ગાઉં ગુણ તમારા ઘડીરે,
 માયા બાળા તું જો મમ માડીરે,
 જીવાનુરે બેઠેને શરણે વાલા--સમજી.

જુરી મતી અમારી ટારોરે,
 શામજીને આપ ઉગારોરે,
 મહાદેવારે કાશીના રેવાવાળા—સમજી.

૩૩ થું કહું કથની મારી.

દૂપા કરીને ઉગારો, નાથ દૂપા કરીને ઉગારો,
 વચન છેલ્લું છે દયાનીધી આ, ભવથી લેજો તારી,
 માયાની જાલ અટપટી દીસે, તેમાંથી લેજો ઉગારી— નાથ.
 અનેક જન્મનાં પાપ અમારાં, પ્રલય કરીને ટાળો;
 અમૃત દ્રષ્ટિ અમપર કરીને, નજર મીઠીથી ભાળો— નાથ.
 દોષાંતર મહા દારૂ ભર્યો છે, અગ્નીશી છે દેવા,
 નામ રમરજીથી આખ થાયે છે, કરે કાટી દેવ સેવા— નાથ.
 શામ જીવનની આશા તમારી, અંતર રાખી તારો,
 અન્ય આશા નથી નાથ અમારે, પ્રીતે શામજીને પારો નાથ.

૩૪ માનસરૌવર નીર વીના જોમ.

શીવ હરિહર ભજન વિના સહુ,
 દુનીઆમાં દુઃખી આપણે ભાઇઓ છીએ મહુ.
 પ્રેમ વીના જોવી વૃથા છે વાણી,
 ભક્તી વીના તેરી કાયા લે જાણી,
 જાણો છો આપ છતાં સત્ય હું કહું— દુનીઆમાં
 નિરધન નર તે ધન વીનાનો,

તેમ સમજી લે જ્ઞાન વીનાનો;
 ભક્તિ વીનાનું સર્વસ્વ ગયું— દુનીઆમાં
 કાયા માયા કહ્યું કામ ન આવે,
 મોહ સમતામાં બહુ લપટાવે;
 સજન એવે નર તે કહું— દુનીઆમાં
 પરોપકાર સાથે પ્રીત વધારે,
 દયા ધર્મ નીતી માર્ગને ધારે;
 તેવા વીરોને શાખાશી દેહું— દુનીઆમાં
 શામજી કહે સત્ય ભાગી તે કહીએ,
 શંભુ ભજનમાં હરનીશ રહીએ;
 એઓના દાસાનુ દાસ થઈ રહું— દુનીઆમાં

૩૫ જસોદા રેમવારી—એ રાગ.

સમજ સમજ સમજાઇએ, દોઢ ઓ હંસજા,
 આ કોણ માફ કોણ તારું જગમાં,
 વૃથા મોહમાં ફસાઇએ. ઓ હંસજા
 આ પુર્નખી જન્મ પુર્નખી મરણ,
 પુર્નખી સૃષ્ટીમાં આઇએ.— ઓ હંસજા
 આ ઓહંમ સોહંમની નાડી ચતાવે,
 શામજી સમજ સમજાઇએ— ઓ હંસજા

૩૬ સખી સ્વપ્ન મહી મન.

જીવ સ્વપ્ના ફાળી સંસાર ગણો, દુઃખ દીસ હૃદયને

નવ ધરો;

અવગુણ દોષ સહુ દુર તજવા, પ્રેમ થકી પ્રાણુ શંભુ ભજવા,
(તો શું થાય ?) વાલો પોતાના કરીને પદમાં

બુડતાં તારે તે આ ભવમાં

ભવસાગર સેજે તરી જઈશું, જેમ નાની નદી ઉતરી જઈશું;
શ્રમ આપણે નહીં પડવા, પ્રેમ થકી પ્રાણુ શંભુ ભજવા.

(ખીનું કાંઈ) વાલો ભક્ત તણાં દુઃખ કાપે છે

સુખ શાન્તિ સદાએ આપે છે

અંતરમાં ભકતી વ્યાપે છે, નાથ સ્થીર કરીને સ્થાપે છે,
પાપ આપણાં સહુ લાગે બળવા, પ્રેમ થકી પ્રાણુ શંભુ ભજવા.

(ખીનું કાંઈ) જન્મ કાંડરનું ત્યાં જોર નહિ

પ્રેમભાવ ખતાવે તેજ મહી

માથે કાશીપતી હર ડોલે છે, તે સામું કોણજ બોલે છે,
આવ્યો શામજી તમને મલવા, પ્રેમ થીકી પ્રાણુ શંભુ ભજવા.

૩૭ માયાનું મંડાણુ જોગણી.

કાયાના આધાર શંભુવર સદા અમારા બેલીરે,

આત્માના આધાર શંભુવર દયા કરે હવે વેલીરે— કાયા.

સત્ય શરણુ હું આવ્યો તમારે આશા અંતર રાખી-પ્રભુ આ.

અધમ ઓધારણુ પતીત પાવન પ્રેમ રસ હું આપીરે— કાયા.

નાથ જ્ઞાતને માત અમારા સહ કુટુંબ પરીવારા-પ્રભુ સહ.
 સર્વસ્વ ગણીને તમને ખેડો આંખ નેનના તારારે— કાયા.
 સાચે ખોટે આખર વાત્તા તમે શંભુવર મારા-પ્રભુ તમે.
 રાંધે જનણીને શરણે રાખો કપટ વીઠ્ઠ હરનારારે— કાયા.
 શામજીને આશા નાથ તમારી અંતર રાખી ભારી-પ્રભુ અ.
 સુખ કરનારા સ્વ મી હમારા રહે સદા રહેનારારે— કાયા.

૩૮ હારે રથ ખેલો ગોકુલ રથવાલા.

હારે ભોલે મેં તુમ નામકો ખ્યાસી,
 મેરે કોન મથુરા વૃજવાસીરે—ભોલે.
 માતા પીતા મેં તુમકું જનનું,
 ઓર કશું ન રહે આનું,
 આપ સગાં સુખ રાશીરે—ભોલે.
 કહાં જાઉં મેં કહાં સુખ પાઉં,
 આપ ચરનુંકા ગુણ મેં ગાઉં,
 મેં આપ ચરનકા દાસીરે—ભોલે.
 દાસ શામજી શરણુ તુમારે,
 ઉમાપતી અખ ચડો મેરી વારે,
 મીટાદો જમ કરી કાંસીરે—ભોલે.

૩૯ જોઉં જઈને પ્યારાનું સુખડું.

જાઉં જઈને શંભુનું સુખડું,
 શીવનું સુખડું હરનું સુખડું—જોઉં.

હુંતો તમારે શરણે પડ્યો છઉં,
 દીન રહીન તમોને નડ્યો છઉં,
 વારે ચડજો અવી મળજો.
 ભાંગોરે મારા ભરનું દુખડું.—જોડિં
 મુને તમરી આશા ધણી છે,
 ઉમાપતિ કઈં સ ધણી છે;
 દેવ માન પ્રાણ પાવરા
 ચાયરે મારે તમથી સુખડું.—જોડિં
 દાસ શામજી અરજી કરે છે.
 વારે વારે પ્રણામ કરે છે;
 માફ કરજો વિધન હરજો,
 જન્યરે જન્મ મરણનું દુખડું.—જોડિં

૪૦ નજર કરો નાથ જરા

નજર કરો નાથ હવે દાસ લ્યો ઉગારી
 દાસ લ્યો ઉગારી નાથ શરણમાં તારી.—નજર

સાખી

વારે વારે શું કહું, સાંભળો ઉમીઆ નાથ;
 દીન જાણી દયા કરો, કહું છું જોડી હાથ.
 આશા એક આપની છે નાથ ત્રીપુરારી.—નજર

સાખી

પ્રીતી મેં તમશું કરી, પ્રેમ રાખીને તાત;
 દેવ દયાનીધી માહરા, સ્વીકારો આ વાત.

વારે વારે શામળ જાએ છે બહીહારી—નજર૦

૪૧ ચાબખાનો રાજ

સાંભળો મારાં ચતુર વીવેકી જન

કરવાં પ્રેમે કરીને ભજન

પંડમાં અંધારું ધણું બર્થું છે, મુજે નહિ કાંઈ તન,
મનના પડદા તો પડ્યા રહ્યા તોય જ્ઞાન ન ઉપજ્યું મન—સાં૦
દેખાદેખી કરી ડાળ બતાવે, કપટના બર્થાં એહ,
ભોળા જનોને ભમાવી મારે આધીન કરે છે તેહ—સાં૦
મોટાઈ પામવા મોટીથી બોલે, પંડમાં છે અંધારું;
શામળ કહે છે સચાઈ રાખો, કરો જીવનું સાઈ રે—સાં૦

૪૨ લોલીઆ બેઠા ધન ભેટ

ભોલાનાથને બજીને લઢાવો પ્રેમે લહીએ,
લઢાવો પ્રેમે લહીએ હસ્ત જોડી નમીએ—ભોલા૦

સાખી

સંસારી સ્વપ્નું કરી, રહીએ તૈની માંય;
કમળ રહે જેમ જળ વીશે, સમજીને તનમાય.
નીરખી નીરખીને વાત રૂંદે ધરીએ—ભોલા૦

સાખી

જાણે નહિ કાંઈ જગતમાં, લેવી નહિ મોટાઈ;

ગાંડો ઘેસો છે કહે, દુઃખ ન ધરવું કાંઈ.
પરનીદા પારકાથી અજગા રહીએ— ભોલા૦

સાખી

તન મન ધન અરપી રહીએ, શીવ શંભુની પાસ;
તારણહારો તારશે, ઉભીઆજના નાય.
નર્થીતા થઈને જગતમાંહી ફરીએ— ભોલા૦

સાખી

સંસારમાં મુખ ભોગવી, જોવું શંભુ હજુર;
તોફર આપણે તેહના, છછએ એનાં મજુર.
કહે શામજી વીનંતી તેના આગળ ફરીએ—ભોલા૦

૪૭ ગઝલ-ખનજરો,

ખીનતી સુણો શીવ મોરી, મેં સદા શરણુ મેં તેરી,
શ્વેત ગોર અંગ શીવ આપ, સખ ભકતનંદ શીરતાજ,
રદુ નામ શીવ શીવ તેરી, મેં સદા શરણુમેં તેરી;
લાવું મેં પુષ્પદ હાર, લગાવું ચંદન અપાર;
મુખે શીવ શીવ નામ જપેરી, મેં સદા શરણુમેં તેરી.
ખરી ભકતી તુજસે નેહા, રાખું તુજ પ્રેમકા રનેહા.
મન લાગ્યું તુજશે ફેરી. મેં સદા શરણુમેં તેરી.
બીડ ભકત જનોડી ભાંગો, વા બીશ્વેસરકા દુઃખ જાંડો,
નીખ સીખ છખી દીલમે તેરી, મેં સદા શરણુમેં તેરી,
વાસો છે બીવાની ગામ, લાલા બીશ્વેસર મુખ રામ.
કહે શામજી સ્નેહ આધેરી મેં સદા શરણુમેં તેરી.

૪૪ આ શું વહો વિવેકી બ્રાતા ભરથરી.

શરણે રાખો સ્ત્રીવજ તમ આશરે છીએ,
 તમને છોડી નાથ હવે ક્યાંય નવ જાણ્યો—શૃ
 કષ્ટ કુલુહિ કાપી નથ શાંતિ આપણે,
 સત્ય જુદિ પ્રેમ નાથ હૃદયે આવળ;
 જેવો તેવો જઈ તમારો નથી માનણે,
 અન્ય નથી ટેક એક તમ જ્ઞાનનો—શૃ
 ગમે નાંખા ખાણ પત્થર તોય તમે સદા,
 ગમે નાંખો દુઃખ રોગ તોય તમે સદા—શૃ
 ભવસા-રથી તારનાર તોય તમે સદા,
 ગમે જુઝાડો વાણુ જાય તોય તમે સદા—શૃ
 જુલું છું ભવ અરણ્ય માહી શરણુ આપનું,
 ગમે ચિત ક્યાંય તોય શ-ણુ આપનું—શૃ
 રાખો સદા અરણ્ય મહી સરણુ આપનું;
 પ્રાણુ પ્યાસે શામળને કરણુ આપનું—શૃ

૪૫ ભરથરી બ્રાતા વિચારીને મન ઊપર—એ રાગ.

બોળા દયાલુ આપ છો મમ ઉપર કરો પ્રેમ
 છું રંક બાલ છું રંક બાલ તમ અરણ્ય કેરો પ્યાસી;
 અન્ય નથી આપાર શંભુવર દર્શનનો અભિલાષી.
 છો માત તાત છો માત તાત બીઃભંજન ભય હારી,
 ખચાવો મોહની જાલમાથી ભવમાગરથી તારી,
 ગૃહો હાથ મારો ગૃહો દાથ મારો નવ તરછોડો કૃપાળુ.

ગૌ બ્રાહ્મણ પ્રતિપાલ છે ભકતો પર બહુ માયાળુ.
 સખો ચરણ જાય રાખો ચરણ છાંય દીન જાણી દયા કરજો.
 ભક્તિ અયો હન્રીસ શીવજી દાસોના દુઃખ હરજો.
 કંઈ વિનંતી નાવ કરે વિનંતી નામ તમ વિના નથી કોઈ મારું,
 જુડત ની જલો ગાય શંભુવર સમજીને શરણ તમારું.

૪૭ ગઝલ

બીનતી સન લીજે આપ, મેં તુમ નામકો પ્યાસી;
 વેર સહીત ગુન ગાવે, તુમારા પાર ના પાવે.
 શરખમેં શીવ ધર્મદાસી, મેં તુમ નામકો પ્યાસી;
 રહું હરદમ તુમેરા નામ, મીલે ચગનકો સુખ ધામ.
 લજ સખ છાંડે ખસી, મેં તુમ નામકો પ્યાસી;
 લગાવું તુજસે નેહા સુકલ હોયે મેરી દેહા.
 મુખમેં શીવ કષલાગી મેં તુમ નામકો પ્યાસી;
 ખતક સખ જુગડું દેખા, સચા તુમ નામકું લેખા.
 રાખો હરનીસ હૃદયમાંડી, મેં તુમ નામકો પ્યાસી
 મહા દેવાધી હય દેવા, તુજસે સખ મીલે મેવા,
 ટાલો શામજીગ જમ ફાંસી, મેં તુમ નામકો પ્યાસી.

૮૪ રાગ - એાધા જાણે તેને મલે છે.

હાં ઉમાપતી મગદેવજી હાય ડમર ધરો,
 આંવો પ્રાણુ જા આંધર કાશીના વાસી.-હથ ડમર ધરો
 હાં ભકતો તલ પ્રતિપાલ છે, હથ ડમર ધરો,
 તમે બોલા છે જગતના તાત કાશીના વાસારે-હથ ડમર ધરો

સાખી.

માર્ક અને ઉગારીઓ, દેવનાં કાખાં દુઃખ,
ગંગા જટામાં રાખ્યાં, લકતોને આપ્યાં સુખ,
હાં લકતોને કાજ સાકાર છે હાથ ઉમરૂં ધરે,
મારી લજ્જા તમારે હાથ, કાશીના વાસીરે-હાથ ઉમરૂં ધરે.

સાખી.

પુરૂષ રૂપે જગતમાં ખેલો દીનાનાથ,
શક્તિરૂપે પાર્વતી જેડી છે સંગાથ.
હાં આત્મા સ્વરૂપે રહ્યા સર્વમાં હાથ ઉમરૂં ધરે,
કહું શામળ નીરખી ન્યાસ કાશીના વાસીરે, હાથ ઉમરૂં ધરે.

૪૯ કુહાલી

અમારી પ્રેમતી પ્યાલી, અમેને પાછને જાગે;
અમારા સ્નેહને છોડી, તમે તો ક્યાંય ના જાગે. અ०
અમારા છ શત્રુઓને, તમે તો મારીને જાગે;
આશા તૃષ્ણા જે ખેતોને, તમે તો મારીને જાગે. અ०
મળ્યા સફરગુરૂ તે સ્વામી, અમારા પ્રાણુથી પ્યારા;
ઉતારી ભવસંસારથી, અમેને તારીને જાગે. અ०
પડ્યો ભવખાણુ ચક્રમાં, તેમાંથી તારીને જાગે;
મટે સંસારના ઝગડા, તેમાંથી તારીને જાગે. અ०
સદા ચીત ચરણમાં ચોટે, અમેને કાઈ નવ લોપે;
લકિતરસ પ્રેમનો આપી, અમેને દેધને જાગે. અ०

કહે શામજી શંભુ મારા, ચરણ માન વાતને ધરજો;
અમારી એટલી વીનતી, દરશન દઇને જાણો. આ

૪૯ જુને જુગરકો પીતે હે

મોહન બળજો બંસી પ્યારે, રાધે ચિત ચોર
તુમહો નંદજી લાલે, ગૌધન ચરાને વાલે.
દાનુડા તુમ હો દાલે, પ્યારે રાધે ચિત ચોર;
કાંડી મટુકી મેરી, લળ જાએંગે તુમારી
લટંગી મધ્યા મેરી પ્યારે, રાધે ચિત ચોર.
ઘેર ઘેર કહુ મે કાના, તુમ સુતો નંદકે શ્યાના;
હોયેંગે આપકું અપમાના, પ્યારે રાધે ચિત ચોર.
મમ પ્રાણપતિ જતલાવો, આપ જયકે સમજવો:
શીવજીકા હય મેરો દાવો, પ્યારે રાધે ચિત ચોર.
તુમ હો પુરપ પુરાની, જુગ જુગકી બાનો જાની.
શામજી ક હે જુગાની; પ્યારે રાધે ચિત ચોર-મોહન

૫૦ મન માયાના કરનારા-એ રાગ

મદ મોહ ભરેલા મન માળીરે, જરા જોને તું આંખી ઉઘાડી;
મીચ્યા સુખને સાટે ગાંઠ વાળીરે—જરા૦
જાણું જરૂર તારે જમના હાથે નહિ આલે સાહુકારી-
ફૂંપ જોખન તારું કામ ન આવે (૨)
મીલ મોટરને માત્ર અજારીરે—જરા૦
છાકમાં છંદલ થઇ ફરે છે દીવાના શીર પર ગર્વને ધારી
રાવજી કંસ સહુ આત્મા ગયા (૨) ચોંદ ચોકડીને રાજ મેલી વાળીવરેજરા૦

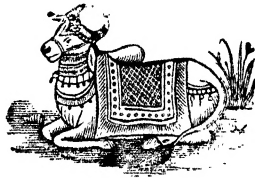
જન્મ આવે તારું જોર નવ આલે જુવે સુનદારાય તારી માડી
કુટુંબ કબિલો દામ ન આવે (૨) ધન દોલતને બાગ પુલ વાડીરે—જા.
સર્ગા આવતેને જુવે તને મળગાવી દીસે કાઠીને દાનની વાળી,
સામજી કહે સહુ અંતર સમજે (૨) જાસે જખ મારતે વાગતે તાકીરે—જા.

૫૧ થઈ પ્રેમ વશ

છીએ શર્ણુ કિવજી તમારે, અમને તમ વીના કેમ તારેરે—છીએ.
ભક્તિ કરું ભોવા હરનીશ તમાગી, રાખો શરણુની માંહે,
વિનંતિ રૂંધે ધને કાંઠે વાલા અંતર જામી હમારે—છીએ.
જેવો તેવો છું દાસ તમ રો, ભવસાગર તાને,
જીવતાની ખાંવડી ઝાલો, સામજીના પ્રાણ આધારે—છીએ.

૫૨ ધનાશ્રી.

સહુને અમારા પ્રણામ શીવજનો સહુને.
હુરે રેવાસી કુતીઆણા તાખે,
જાંજી અમારું ગામ શીવજનો—સહુને.
ભુલ ચુક મારી ક્ષમા શીવ કરજે.
શરણુમાં રાખી આઠો જન્મ શીવજનો—સહુને.
ફરતા રૂપે મારી પરીક્ષા જાણી,
સ્તુતિ બોલ્યાનું પ્રમાણ શીવજનો—સહુને.
ખાવા રૂપે મારી યાદુતી જાણી,
ગુન્હા કરો માફ તમામ શીવજનો—સહુને.
હુરે બાળક છું મયાગમ જેઠાનો,
સામજી મારું નામ શીવજનો—સહુને.

શ્રી ભારકરોદય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મનમુખલાલ હીરાલાલ લા
છાપ્યું. થડ અગીઆરી લેન, પારમી ગલી મુંબઈ નં.

